

ESQUERRA REPUBLICANA de CATALUNYA

BUTLLETI d'INFORMACIÓ

del

COMITE DEPARTAMENTAL DE L'ALT GARONA

EL PLET DEL CASAL CATALA DE TOLOSA.
La nostra posició.

Poc després de l'alliberament de Tolosa, un grup de catalans exilats pertanyents a diverses disciplines polítiques, feren gestions a prop de les autoritats franceses per obtenir l'autorització de fundar un Casal de Catalunya a Tolosa; però la nostra demanda si bé no fou rebutjada, tampoc obtingué resultat afirmatiu i s'ens pregà d'esperar.

El grup que actuava aquella època sota el nom d'Aliança Nacional de Catalunya, al corrent de les gestions que portàvem a cap, a corre-cuita dipositaven una demanda que apoiada per les influències que disposaven, obtingué immediatament el resultat que a nosaltres s'ens negava. I així naixia el Casal Català de Tolosa.

Devant d'aquest fet, dos camins teníem a seguir: L'un, insistir amb la nostra demanda que lògicament no podia trobar gaires dificultats tota vegada que s'havia donat l'autorització per una entitat similar. L'altre era la d'incorporar-se al Casal nou nat, esperant que els seus iniciadors voldrien actuar dins el sentit comú més elemental i tindrien al mateix temps al igual que nosaltres, el màxim d'interès en que el Casal Català de Tolosa fés la llar de tots els exilats amb la nostalgia de la patria i que viuen i lluiten per ella, i no la d'un grup o grups més o menys nombrosos, però que no podien pretendre en cap cas, atribuir-se la representació de tots.

S'escolli doncs, aquest darrer camí no sense resistència per part de nombrosos amics nostres els quals desconfiaven -malhauradament potser amb raó- que els organitzadors poguessin superar el seu esperit sectari. Molts d'aquests amics nostres doncs, no s'han incorporat que més tard a aquest Casal, i molts més no han volgut afiliar-s'hi. I cal reconèixer que l'actuació del nucli organitzador en tots moments, però d'una forma més pronunciada en el decurs dels fets que han motivat aquesta informació, justifica les seves prevencions.

El moment arribà que aquell Comitè Organitzador del Casal Català, comprengué la necessitat que hi havia de que el Casal tingués una vida normal regida democràticament, i allavors convocà una Assemblea per donar compte de la seva gestió i elegir un Consell Directiu. Varem creure que el bon sentit començava a imposar-se i amb la millor voluntat ens disposarem tots plegats a aportar el nostre esforç per donar-li una bona embranzida i perquè tothom pogués anar-hi sense recança. I amb aquest esperit aprovàvem sense cap reserva la única llista presentada per formar el Consell Directiu en el que hi fi-